

УДК 334.02

В.В. Верьовкін

ІНФОРМАЦІЙНА ЕКОНОМІКА: ПОНЯТТЯ, ХАРАКТЕРИСТИКИ, ТЕНДЕНЦІЇ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ

Дана стаття присвячена дослідженню поняття інформаційної економіки та її зв'язку із інформаційним суспільством. Проведено дослідження складного процесу переходу суспільства від індустріального до інформаційного устрою. Виявлено основні тенденції та стратегічні орієнтири подальшого розвитку інформаційної економіки.

This article is devoted to research of the concept of information economy and its relation to information society. A research of the complex process of transition from industrial society to information system was conducted. Basic trends and strategic guidelines for further development of information economy were discovered.

Ключові слова: інформація, інформаційна економіка, інформаційне суспільство, інформаційно-комунікаційні технології.

Key words: information, information economy, information society, information and communication technologies.

Постановка проблеми в загальному вигляді, її актуальність та зв'язок із науковими завданнями. Категорія інформаційна економіка використовуються, як поняття, яке слугує для відображення нового етапу соціального та техніко-економічного розвитку: «постіндустріальна економіка», «неоіндустріальне суспільство», «економіка, заснована на знаннях», «нова економіка», «мережева економіка» і т.д. Теоретичні погляди на інформаційну економіку, як на новий щабель розвитку суспільства, досить різні.

В рамках інформаційної економіки ускладнюються економічні відносини, змінюється роль інститутів, рушійних сил економічної системи, значення факторів виробництва і технології їх використання, розширюється перелік якісно нових товарів і послуг.

Основною ідеєю концепції інформаційної економіки і, відповідно, інформаційного суспільства є використання знаннєвої інформації для продукування конкурентно нового продукту для світового ринку, не обов'язково інформаційного, але такого, який забезпечить економічне багатство і розвиток країні-продуценту.

У 1998 році США визнавались, як світовий лідер інформаційної економіки, їй належали такі частки глобального ринку продукції високотехнологічних галузей (%): авіакосмічна — 54,7; комп'ютери та офісне обладнання — 34,1; комунікаційне обладнання — 34,4; фармацевтика — 30,13 [1].

Радикальні зміни в економіці Ірландії на протязі останніх тридцяти років двадцятого століття були результатом трансформації суспільства. Зміни, як результат розвитку інформаційних технологій, перетворили знедолену націофермерів, в країну з розвиненою та сильною економікою, відновивши та оновивши національну самосвідомість. Процес реалізації перехідного плану розпочався в 1999 році [8].

На нашу думку, видається цікавою доля Японії. До другої світової війни ця країна демонструвала світові безуспішність зелено-іорданської стратегії. Так поразка у другій світовій війні змусило Японію освоїти прийом «мімікрії», який несподівано привів її до успіху. Потужня самурайська енергетика японського народу знайшла сублимовану форму вираження в економічній творчості. Саме тут були збережені і розвинені національні традиції. Не випадково трудова етика на японському підприємстві нагадує самурайську: тут панує атмосфера авторитарної ієрархії, жертвовності, відданості фірмі [2].

У новій економічній моделі японцям вдалося творчо використати сімейну або кланову солідарність — це виявилось дійсно могутньою силою. Єдність японського суспільства сьогодні багато в чому тримається на сімейній солідарності. Японці працюють не для самих себе (як на Заході), а заради сім'ї і разом з сім'єю. Працюючи спільно, разом з кланом, можна створити значно більше, ніж працюючи індивідуально. У свою чергу, сімейна солідарність народжує патріотизм, любов до Батьківщини, бажання працювати заради неї. На Заході, де високо розвинений індивідуалізм, кожен бореться самотужки. Багато в чому саме тому Японії вдалося створити більш ефективну модель економіки [2].

Звіт «Інформаційна економіка 2015» розглядає можливості і проблеми, з якими стикаються підприємства в країнах, що розвиваються. Зростання попиту на онлайн-перекази, як серед підприємств так і споживачів, виникають нові суспільні групи, що передбачають збільшення ролі покупців і спричинює виникнення нової соціальної групи [4].

Інформаційні об'єкти економіки, а також цифрові технології, мають потенціал для впливу на трансформаційні організаційні процеси компаній економічної сфери. Вигоди від ІКТ технологій розпочнуться, лише за умови, що всі компанії та організації, зокрема ті, де впровадження технологій і передових практик було найслабкішою ланкою, почнуть використовувати весь потенціал [5].

Актуальність нашого дослідження зумовлюється тим фактом, що значний науковий інтерес до інформаційної економіки, викликаний бурхливим зростанням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), необхідністю отримання нових знань в області теорії, методології та практики регулювання процесів формування інформаційної економіки.

Метою статті є дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні основних передумов і напрямів формування інформаційної економіки, її функціонального регулювання на різних рівнях економічної системи.

Дана мета вимагає вирішення наступних **завдань**:

- обґрунтувати особливості інформаційної економіки як етапу розвитку постіндустріального суспільства;

- виявити специфічні риси інформаційного ресурсу та проаналізувати умови і чинники його формування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Генезис інформаційної економіки широко обговорюється зарубіжними вченими. Серед них виділяються роботи Д. Белла, Дж. Гелбрейта, П. Дракер, М. Кастельса, Й. Масуди, Ф. Махлуп, Н. Мейєра, С. Пірсона, М. Пората, У. Росту, Дж. Стіплер, Т. Стоуньєр, А. Тоффлера, С. Хантінгтона, О. Шпенглера, К. Ерроу та ін.

Цілий ряд аспектів міжнародного регулювання процесів формування інформаційної економіки розглянуті в роботах ряду зарубіжних вчених, об'єднаних під егідою Світового банку: А. Гелб, І. Барра, Ч.К. Вана, Ф. ле Галль, Ч.У. Грея, У. Захау, С. Клессенса. Д: Нелліса, П. Харольда і ін.

Дані дослідження мають велике теоретичне і практичне значення. Однак і в даний час відчувається брак системного аналізу: розвитку інформаційного ресурсу, інформаційно-економіки, функцій національно-державного і міжнародного регулювання.

Як у закордонній, так і у вітчизняній науковій літературі проблеми сучасного державного регулювання інформаційних процесів в економіці, міжрівневій взаємодії механізмів регулювання інформаційної економіки залишаються недостатньо вивченими і дискусійними.

Виклад основного матеріалу. У другій половині ХХ в. інформаційно-комунікаційні технології стали найважливішим фактором формування суспільства; до початку ХХІ ст. їх революційний вплив проявився в зміні способу життя людей, в новому підході до освіти, роботи, у взаємодії урядів і громадянського суспільства [7].

Завдяки стрімкому розвитку ринку ІТ, інформаційні ресурси охопили все більше країн, що виявилось основним важелем розвитку глобальної економіки. ІТ дали можливість ефективно і творчо вирішувати численні економічні і соціальні проблеми. Таке посилення значущості ринку інформаційних ресурсів в порівнянні з іншими ринками не було несподіванкою— це логічний наслідок стратегічно-революційних зрушень в сфері накоплення, обробки і використання інформації, характерною рисою яких, були не тільки етапи розвитку науки, технологій але й трансформація суспільних відносин, набуття ними нової якості.

Оскільки інформація — це найбільш мобільний ресурс, тому він є провідником глобалізаційних процесів. Реалізація інформаційного ресурсу відбувається через його втілення в мережеві структури. Внаслідок чого реалізація інформації відбувається через мережеві структури, інформаційні ресурсу, які є властивістю мережевих благ, сюди можна віднести: компліментарність, стандартність, економію в виробництві та зовнішні мережеві ефекти.

На даний момент в найбільш розвинених країнах, процес становлення інформаційної економіки майже завершений. Тому для оцінювання мікро- і макроекономічних показників національної економіки і її потенціалу в досягненні стабільних темпів

економічного зростання в середньостроковій перспективі було створено комплексний інструмент – індекс глобальної конкурентоспроможності (WEFGlobalCompetitivenessIndex).

Аналізуючи звіти WEF ми виявили відсутність індексу глобальної конкурентоспроможності для Республіки Білорусь. Подальша розвідка даного питання виявила неурядову, некомерційну і позапартійну організацію, яка була створена в 2007 році, діяльність якої спрямована на дослідження розвитку ринкової економіки та громадянського суспільства в Білорусі. Завданням якої є створення мережі білоруських економістів, за рахунок яких впливати на економічну і соціальну політику, що проводиться в Білорусі задля розуміння подій, які відбуваються в економічному суспільстві [10].

Розрахунок Індексу здійснюється на основі інтегрованої оцінки 12 показників, проте, для більш детального аналізу, розглянемо лише два – «Технологічну готовність» й «Інновації». Для порівняння оберемо найближчу сусідку нашої країни – Польщу, економічний і суспільно-політичний розвиток якої мав переконливий демонстративний ефект і став прикладом швидкої системної перебудови постсоціалістичних країн, у тому числі і в інформаційній сфері.

Спеціалісти Всесвітнього економічного форуму розглядають конкурентоспроможність як набір інститутів, політик і факторів, які формують рівень продуктивності країни, який, у свою чергу, впливає на рівень добробуту населення і визначає дохідність інвестицій в економіку [Морзе]. Нижче нами наведена таблиця з дослідження Морзе Н. В., ми доповнили її статистичними даними зі звіту Всесвітнього економічного форуму 2015-2016.

Таблиця 1

Індекс глобальної конкурентоспроможності країн за версією ВЕФ 2010–2016рр.

Країна	GCI 2010-2011		GCI 2011-2012		GCI 2012-2013		GCI 2013-2014		GCI 2014-2015		GCI 2015-2016	
	Місце	Інд.	Місце	Інд.	Місце	Інд.	Місце	Інд.	Місце	Інд.	Місце	Інд.
Швейцарія	1	5,63	1	5,74	1	5,72	1	5,67	1	5,70	1	5,76
Сінгапур	2	5,48	2	5,63	2	5,67	2	5,61	2	5,65	2	5,68
Фінляндія	3	5,37	3	5,61	3	5,55	3	5,54	4	5,50	8	5,45
Німеччина	5	5,39	6	5,41	6	5,48	4	5,51	5	5,49	4	5,53
США	4	5,43	5	5,43	7	5,47	5	5,48	3	5,54	3	5,61
Швеція	3	5,56	3	5,61	4	5,53	6	5,48	10	5,41	9	5,43
Гонконг	11	5,27	11	5,36	9	5,41	7	5,47	7	5,46	7	5,46
Нідерланди	8	5,33	7	5,41	5	5,50	8	5,42	8	5,45	5	5,50
Японія	6	5,37	9	5,40	10	5,40	9	5,40	6	5,47	6	5,47
Великобританія	12	5,25	10	5,39	8	5,45	10	5,37	9	5,41	10	5,43
Канада	9	5,30	12	5,33	14	5,27	14	5,20	15	5,24	13	5,31
Данія	10	5,32	8	5,40	12	5,29	15	5,18	13	5,29	12	5,33
Австрія	18	5,09	19	5,14	16	5,22	16	5,15	21	5,16	23	5,12
Польща	39	4,51	41	4,46	41	5,46	42	5,46	55	4,80	41	4,49
Чехія	36	4,57	38	4,52	39	4,51	46	4,43	37	4,53	31	4,7
Іспанія	42	4,49	36	4,54	36	4,60	35	4,57	35	4,55	33	4,6
Португалія	46	4,38	45	4,40	49	4,40	51	4,40	36	4,54	38	4,5

Продовження таблиці 1

Латвія	70	4,14	64	4,24	45	4,41	52	4,40	42	4,50	44	4,5
Казахстан	72	4,12	72	4,18	51	4,38	50	4,41	50	4,42	42	4,5
Угорщина	52	4,33	48	4,36	60	4,78	63	4,25	60	4,28	63	4,2
Росія	63	4,24	66	4,21	67	4,20	64	4,25	53	4,37	45	4,4
Грузія	93	3,86	88	3,95	77	4,07	72	4,15	69	4,22	66	4,2
Словаччина	60	4,25	69	4,19	71	4,14	78	4,10	75	4,15	67	4,2
Україна	89	3,90	82	4,00	73	4,14	84	4,05	76	4,14	79	4,0
Молдова	94	3,86	93	3,89	87	3,94	89	3,94	82	4,03	84	4,0
Ірландія	29	4,74	29	4,77	27	4,91	28	4,92	25	4,98	24	5,1
Люксембург	20	5,05	23	5,03	22	5,09	22	5,09	19	5,17	20	5,2
Франція	15	5,13	18	5,14	23	5,52	23	5,05	23	5,08	22	5,1
Ізраїль	24	4,91	22	5,07	27	4,79	27	4,94	27	4,95	27	5,0
Китай	27	4,84	26	4,90	12	5,24	12	5,29	28	4,89	28	4,9

Виходячи з наведених даних, можемо прийти до висновку, що відбулась незначна зміна в порівнянні з минулими роками, так перше місцевже на протязі 6 років займає Швейцарія, не змінює своїх позицій і Сінгапур, на 3 місці опинились США, а Фінляндія, яка входила до трійки лідерів на протязі декількох років опинилась на восьмому місці.

Для визначення ступеня готовності країни до участі й використанні переваг розвитку, а також виявлення недоліків та переваг країни в інформаційно-технологічному відношенні слугує Індекс мережевої готовності (або NetworkedReadinessIndex). Використовуючи даний індекс можна виміряти рівень розвитку ІКТ конкретної країни за 71 індикатором. Дані індикатори об'єднані в три великі групи [16]: — наявність необхідних умов для розвитку ІКТ (урядова готовність); — готовність населення, бізнесу та державних інституцій до використання ІКТ (індивідуальна готовність); — рівень використання ІКТ у суспільному житті, у комерційному і державному секторі країни (бізнесова готовність).

Отже, ми пропонуємо виділити наступні унікальні характеристики інформаційного ресурсу: 1) інформаційний ресурс існує незалежно від простору, тобто він може перебувати одночасно в різних місцях, не перешкоджаючи можливостям його використання; 2) продаж інформаційного ресурсу діє односторонньо: інформацію можна забрати назад, зате інформаційний ресурс можна продавати неодноразово, якщо це не суперечить закону; 3) інформація знецінюється, в часі; 4) інформаційний ресурс схильний тільки до морального зносу; 5) до початку використання інформації споживачу важко визначити її вартість.

Наукові результати досліджень. Глобалізація передбачає утворення єдиного (загального) міжнародного економічного, правового і культурно-інформаційного простору. Іншими словами, феномен глобалізації виходить за з сфери економіки і робить помітний вплив на всі основні сфери суспільної діяльності - політику, ідеологію, культуру. Цей процес безсумнівно відіграє визначальну роль в світовій економіці XXI ст.. Надаючи потужний імпульс формуванню нової системи міжнародних економічних і політичних відносин.

На думку Р. Ліпсі, який вивчав взаємозв'язок між технологічними змінами і економічним розвитком, впровадження цифрових технологій матиме значний вплив на суспільство [6]: — початковий спад продуктивності і затримка продуктивної вигоди, як результат впровадження ІКТ; — скорочення штату; — технологічне безробіття; — зростаючі відмінності в розподілі доходів, які матимуть тимчасовий характер з моменту, коли пропозиція робочої сили наздожене нові вимоги до кваліфікації персоналу; — значні зміни в регіональній структурі розміщення продуктивних сил, необхідній освіті і кваліфікаціях персоналу, інфраструктурі, нормах і правилах (інтелектуальна власність, антимонопольне законодавство і т. д.), спосіб життя.

Переваги для суспільства від цифрової та ІКТ-революції полягають в забезпеченні кращого та дешевшого доступу до знань та інформації, що прискорює здійснення операцій і бізнес-процесів, знижує їх вартість, яка, в свою чергу, збільшує вигоду громадян і споживачів[3].

Інформаційне суспільство слід визначити як суспільство, в якому якість життя так само, як і можливість соціальних змін та економічного розвитку, все в більшій мірі залежить від інформації та її використання.

Ми пропонуємо виділити наступні ознаки інформаційної економіки: 1) зростання питомої ваги знань і інформації; перевищення сукупних витрат інформаційній галузі на відповідні витрати; 2) підвищення значення виробництва і обробки інформації, що знаходить відображення в зростанні питомої ваги працівників, зайнятих у відповідних процесах; 3) високі темпи перетворення, раніше унікальних продуктів в звичайні, старіння технологій, так само як маркетингових ідей; 4) зростання ролі менеджменту в управлінні розвитком і поширенні інформаційних технологій як засобу зниження ризику стратегічних помилок.

Аналіз сучасної наукової літератури дозволив нам сформулювати основні системні характеристики інформаційної економіки. Зміна системи організації виробництва обумовлена відсутністю необхідності в концентрації виробництва, як це було в індустріальному суспільстві. Еволюція, ролі індивідів пояснюється тим, що людина може тепер повноправно брати участь у виробничих процесах, перебуваючи на відстані від великих економічних центрів.

В інформаційному суспільстві знижується значення бюрократичного управління, і працівники при виконанні своїх основних функцій стають більш самостійними, а кожна організаційна одиниця являє собою окремий модуль, спрямований на вирішення конкретного завдання або завдань.

Система цінностей: змінюється в тому напрямку, в якому громадськість вимагає від компаній вирішення не тільки економічних, але й соціальних проблем: виникають і активізуються суспільства з захисту прав споживачів та інші організації, причому їх діяльність стає все більш різносторонньою, що враховує інтереси різних типів споживачів.

Зростає взаємодія економічних процесів в світовому масштабі, а отже, зростає роль, наднаціонального регулювання та наднаціональних інститутів. Все менше вироблених благ матиме чітку національну приналежність. Блага можуть проводитися в різних країнах і регіонах, а потім формуватися у вигляді якогось кінцевого блага з подальшою реалізацією в різних точках земної кулі.

Згідно з наявними прогнозами, перспектива світового розвитку сектора інформаційно-комунікаційних технологій на період до 2025р. полягає в тому, що ІКТ будуть все більше пронизувати всі сфери людської діяльності, в якості базового компонента. Крім того, ІКТ будуть орієнтовані як на зміну нині існуючих соціально-економічних процесів, так і на виникнення принципово нових процесів.

Незважаючи на те, що інформаційні потоки пронизують економічну сферу життя суспільства, до останнього часу їм приділялося недостатньо уваги. Підвищений інтерес до інформації в даний час пов'язаний з формуванням, інформаційного суспільства.

Інформаційний ресурс виступає в двох якостях. По-перше, деяка частина елементів інформаційного ресурсу визначає структуру соціально-економічної системи і забезпечує стійкість цієї структури, щодо , зовнішнього і внутрішнього середовища. По-друге, частина, елементів інформаційного ресурсу виконує функції управління і визначає характер процесів, що протікають в соціально-економічній системі.

Вплив інформації на економічний розвиток має двоїстий характер. З одного боку, інформація є початковим, елементом науково-технологічних досліджень, з іншого боку, інформаційний ресурс використовується в економічній системі аналогічно до використання праці та капіталу. Виходячи з цього, ми вважаємо за можливе вивести пряму залежність між виробничими результатами і кількістю і якістю використовуваної в економічній діяльності інформації.

При цьому слід зазначити, що інформаційний ресурс має ряд відмінностей від традиційних ресурсів. Це виражається в тому, що він: а) впливає на ефективність виробництва без фізичного збільшення традиційних ресурсів; б) впливає на характер і здібності людини як, суб'єктивний, фактор виробництва; в) скорочує періоди виробництва та обігу, сприяючи прискоренню процесу відтворення;

На нашу думку під інформаційним ресурсом як економічної категорією слід розуміти, сукупність знань природного, наукового, соціально-економічного характеру, які використовуються з метою підвищення ефективності виробничого процесу і мають цінність, (економічний ефект) — для господарських суб'єктів:

У інформаційній економіці сукупний попит зсувається в сторону інформаційних потреб, які носять суто індивідуальний характер. У сучасному виробництві інформація може виступати в якості предмета праці первинні вихідні необроблені дані, відомості в конкретній області (інформація про курси валют, цінні папери, рух цін), а також як засіб праці — це сукупність знань, даних і прийомів; за допомогою яких вихідна інформація (предмети праці), можуть бути найбільш ефективним чином оброблені в господарських цілях.

Таким, чином, інформація пройшла шлях від складової ресурсу до самостійного ресурсу, консолідує і пронизує інші виробничі ресурси, формуючи інформаційну економічну систему.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, ми можемо стверджувати, що для розвитку інформаційного суспільства необхідне державне регулювання, яке повинно бути направлено на: 1) захист ринкової конкуренції і усунення тих недоліків, до яких призводить дію монополістів; 2) широке впровадження ІКТ в господарську діяльність, що сприятиме прогресивним структурним зрушенням в економіці; 3) реалізацію ефективної політики в сфері зайнятості, що передбачає: створення нових робочих місць у сфері інформаційної економіки, перепідготовку

трудових ресурсів і вирівнювання доходів між галузями старих і нових технологічних галузей; 4) розширення виробництва суспільних благ і послуг на новій інформаційно-технологічній базі (дистанційне навчання, активне використання телекомунікацій в медицині, транспорті тощо); 5) вдосконалення системи оподаткування, яка повинна враховувати швидкозростаючі доходи Інтернет-економіки і стимулювати НТП; 6) формування нової концепції іміджу уряду (електронний уряд), доступне громадянам в інтерактивному режимі.

Державне регулювання процесів формування інформаційної економіки здійснюється через такі урядові інститути як національні антимонопольні агентства, міністерства праці та соціальної політики, міністерства, що займаються сприянням науку і науково-технічного розвитку, міністерства і відомства, пов'язані з виробництвом суспільних благ і послуг. Певний внесок у програму стимулювання національного технічного продукту вносить військове відомство, оскільки саме замовленням військових зобов'язані передовіші комунікаційні технології, включаючи Інтернет.

У процесі поширення інформаційних технологій змінюються суспільні відносини і та роль, яку відіграють в них уряд. Існує цілий ряд причин, в силу яких уряд змушений змінювати спектр послуг та спосіб їх надання. Зміни в реальному і віртуальному світі зачіпають традиційні основи державної діяльності в тих чи інших сферах соціально-економічного життя. Інформаційно-комунікаційні технології пов'язують уряд, економічну сферу, громадянське суспільство. Утворення нових засобів масової інформації та розвиток ІКТ сприяють підвищенню рівня відповідальності уряду перед суспільством і дозволяють громадянам чинити більший вплив на процес прийняття рішень урядом.

В умовах функціонування глобальної мережі виразно знижується ступінь асиметричності доступу до інформації з боку урядових структур і населення. Також, Інтернет збільшує значення безпосереднього спілкування, дозволяючи організувати його в реальному часі, і зменшує роль традиційних посередників в ринкових транзакціях. Таким чином, здійснюється демократизація процедур прийняття рішень в інформаційному суспільстві. Відповіддю на зміни, що відбуваються є виникнення електронного уряду або електронного управління державою.

На нашу думку пріоритетним напрямками дослідження є 1) розвиток інформаційної економіки іноземних країн які мають найвищі індекси 2) дослідження особливостей трансформації суспільства при реалізації перехідного плану 3) дослідження перспектив розвитку електронної комерції 4) електронне навчання як один з чинників розвитку інформаційної економіки 5) аналіз інформаційних потоків, 6) виявлення критеріїв, які є необхідними задля збереження національної самоідентичності в процесах глобалізації.

1. *Бажал Ю.М.* Інформаційна економіка // Роль інформації у формуванні ринкової економіки : моногр. [Ю. М. Бажал ... та ін.] ; за заг. ред. І. Розпутенка ; Нац. акад. держ. упр. при Президенті України, Ін-т підвищення кваліфікації керівних кадрів. — К. : К. І. С., 2004. — С. 33–57; 2. *Василенко І.А.* Политическая глобалистика: Учебное пособие для вузов. — М.: Логос, 2000. — 360 с.; 3. *Малик І. П.* Тенденції розвитку інформаційної економіки України — Режим доступу до ресурсу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&image_file_name=PDF/Vsuem_2013_1_5.pdf; 4. *Морзе Н.В., Веселовськ О.В.* Аналіз конкурентно спроможності

економіки України через призму інформаційно-комунікаційних технологій. — Режим доступу до ресурсу:http://nbuv.gov.ua/UJRN/ITZN_2015_49_5_6; 5. Information Economy Report 2015. Printed at United Nations, Geneva 1502619 (E)—March 2015—3, 564; 6. Information Economy Strategy. June 2013. Department for Business, Innovation and Skills. 1 Victoria Street London SW1H 0ET Tel: 020 7215 500; 7. *Lipsey R.* «Evolutionary Economics, the Phillips Curve and the Incredible Disappearing Natural Rate of Unemployment» — 2008. — Режим доступу : <http://economics.ca/2008/papers/1085.pdf>; 8. *Shapiro C.* Information. Rules. Hal R. Varian. Harvard Business School Press. Boston, Massachusetts. A STRATEGIC GUIDE TO THE NETWORK ECONOMY; 9. *Trauth E.M.* The Culture of an Information Economy: Influences and Impacts in the Republic of Ireland. Kluwer Academic Publishers Norwell, MA, USA ; 10. Center for Social and Economic Research Belarus— 2007. — Режим доступу : <http://case-belarus.eu>; 11. The Global Competitiveness Report 2015—2016 [online]. — Available from : <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2015-2016> (in English); 12. The Global Competitiveness Report 2013—2014 [online]. — Available from : <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2013-2014> (in English); 13. The Global Competitiveness Report 2012—2013 [online]. — Available from : <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2012-2013> (in English); 14. The Global Competitiveness Report 2011—2012 [online]. — Available from : <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2011-2012> (in English); 15. The Global Competitiveness Report 2010—2011 [online]. — Available from : at <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2010-2011>. (in English); 16. The Networked Readiness Index Report 2016 [online]. — Available from : http://www3.weforum.org/docs/GITR/2014/GITR_OverallRanking_2014.pdf. (in English)